

Thư C.Mác gửi con gái

Con yêu của Ba!

Ba chờ con vào trường yên ổn, sắp xếp nơi ăn chốn ở giữa khung cảnh nội trú rồi mới viết thư cho con. Sỡ dĩ như vậy vì Ba muốn con đọc được khi xa nhà, ấy là khi con hướng về gia đình là nơi yên ấm nhất.

Ba muốn con đọc thư của Ba với một chút nhớ nhung, Ba lợi dụng sự nhớ nhung đó như một cửa sổ mở vào hồn con. Ba chắc chắn con sẽ ngượng khi đọc lá thư này vì con thấy Ba già hơn hẳn. Nhưng cứ để ngòi bút của ba tự nhiên hơn vì hôm nay Ba muốn nói với con những điều nghiêm trọng khác thường, khác với sự nô đùa thân mật hàng ngày của ba.

Đáng lẽ, ba nên nhường Mẹ con nói với con những điều Ba sắp nói. Nhưng nội dung bức thư này chứa đựng cái nhìn của phái nam đối với phái nữ. Điều này Ba nghĩ Ba sành hơn Mẹ.

Con đã 20 tuổi rồi, Ba biết là con không còn con nít nữa nhưng chưa hẳn là người lớn, con đặt chân vào khung cảnh Ba muốn giúp con ít nhiều, đó là ý tưởng mới mà mọi người cha đều muốn nói với con gái mình. Nhưng do một điều trở ngại nào đó nên lần nữa để rồi cuối cùng không bao giờ nói được. 20 tuổi ấy là lúc con nên nghe ít nhiều sự thật mà từ xưa tới nay Ba chưa hề nói với con. Có thể con nhìn thấy sự thực trong cuốn tiểu thuyết nào đó và có tính chất thơ mộng và tẻ nhạt hơn nữa là lãng mạn...? Nhưng tốt hơn hết ba nên nói những điều mà nghĩa vụ làm cha nhất định phải nói. Con nên có bạn trai trong thời buổi mới, con không thể khước từ điều ấy, hướng hồ người chồng tương lai của con sau này theo quan niệm bây giờ khó có thể nằm ngoài số bạn trai của con.

Có bạn trai không có nghĩa là buông tuồng với họ, có những câu đùa của họ con phải nên tiếp với vẻ mặt lạnh nhạt để kẻ đối thoại biết rằng phải tôn trọng phẩm giá của người con gái. Nhưng không phải vì vậy mà con trình diện với một bộ mặt dăm dăm, một bộ mặt "kín cổng cao tường" làm tắt hết mọi nguồn cảm hứng, làm xa cách tất cả các bạn trai của con và đồng thời cái may mắn tình duyên tốt đẹp. Một giáo nữ nào đó đã nói rằng "*người con gái là một bông hồng*". Đúng đấy con ạ! Nhưng hãy là các que đâm vào bàn tay tàn bạo.

Một buổi đẹp trời nào đó con sẽ nhận được một bức thư tỏ tình. Điều đó không phải là trọng tội mà con phải dẫu Ba Mẹ, trái lại Ba Mẹ mong muốn và ước ao, mong con thông báo cái hân hạnh ấy với Ba Mẹ và quả là buồn cho một người thiếu nữ nào không có bức thư xanh nào đến. Con có quyền yêu hoặc không nhận lời tỏ tình nhưng quyền tỏ tình thuộc về phái nam. Con nghe rõ: không bao giờ giành lấy quyền ấy của họ nhưng cũng không bao giờ báo cáo sự kiện xảy ra ấy với mọi người. Dù điều đó làm con thỏa mãn lắm. Trước tiên là không lịch sự với

người gửi thư, kể đó là con đặt ra vấn đề tự ái không cần thiết đối với bạn trai. Con thử nghĩ mà xem, lan truyền cho mọi người biết chàng trai vừa bị khước từ tình yêu thì còn gì là thể diện cho "nạn nhân". Và con gái của Ba cũng không thiếu tính giáo dục để đến nỗi gửi thư về người chủ của nó - Luật tình yêu cũng đòi hỏi phải lịch sự, tế nhị hơn mọi trò chơi thanh nhã khác con ạ.

Nếu con không chê Ba Mẹ có một chút kinh nghiệm thì không là người đi xe lửa bị đặt hương đi cố định. Con đừng lo lắng những kinh nghiệm của Ba Mẹ có thể đi trái vì như thế nó sẽ bóp nghẹt tình cảm mới mẻ vừa mới chớm nở. Ba muốn con rõ những yếu tố sẽ giúp con trong việc lựa chọn họ, quyền quyết định phải thuộc về con. Khi con trưởng thành có nghĩa là vài ba năm nữa con có thể kết hôn với một người nghệ sĩ nghèo nhưng, Ba muốn nói với con rằng "nghệ thuật thường đi đôi với chất kham khổ của một nghệ sĩ" thì Ba Mẹ sẽ chúc con lên đường may mắn.

Cuộc đời là một biến thiên vô cùng di động. Ba Mẹ sẽ không thể cho con lời khuyên cố định, có giá trị trong mọi trường hợp như một thứ "cẩm nang" mà khi "hạ sơn" các sư phụ có thói quen trao lại cho các đệ tử. Nhưng dòng đời Ba Mẹ cũng đã trải qua khá nhiều, có thể nào không chia sẻ những điều mình biết cho con- người mà Ba Mẹ rất mực yêu thương! Nhân danh tình yêu đó Ba Mẹ mong con thành đạt tuyệt đối dù cho con có phạm tội gì với Ba Mẹ thì Ba Mẹ cũng sẵn sàng tha thứ. Sự che dấu là đầu dây cho mọi tội lỗi.

Con nên tham gia các buổi họp tập thể với điều kiện nó không phải là môi trường cho những vụ vụng trộm thiếu đẹp đẽ. Ba muốn đề cập tới những buổi dạ tiệc kéo dài quá nửa đêm. Khiêu vũ là một cử chỉ đẹp ăn sâu vào phong tục phương tây du nhập vào xứ mình, một xứ mà âm ức còn đè nặng lên tim những người thanh niên. Khiêu vũ có thể biến thành trò chơi lợi dụng, ma sát có thể đem đến những con đường trơn tuột. Có thể một chàng trai mời con một bữa cơm thân mật, con nhận lời mời với một điều kiện anh ta tỏ ra có giáo dục và quen biết với con khá lâu. Tốt hơn hết con ạ, con nên cáo biệt chàng trai sau bữa ăn, con nên giữ bình tĩnh cho lý trí. Ba biết con phải can đảm lắm mới giã từ sớm như vậy. Nhưng tất cả nghệ thuật gây tình cảm của người con gái là không bao giờ cho chiêm ngưỡng, cho thưởng trọn niềm chiến thắng...

Con cũng đừng bao giờ đặt mình vào thế yếu, con phải biết tình yêu dù sao cũng là thành sự tranh chấp, kẻ yếu thì ngã trước. Không yêu sao được khi con đến phòng một chàng trai có đèn mờ ảo, có nhạc ru êm, có lời êm mật ngọt, có những cử chỉ yêu thương... cũng vì vậy con nên tránh những khung cảnh đặt con vào sự yếu mềm. Một khúc sông vắng, một đoạn đường khuya, một công viên vắng người. Bất sao được khi kẻ thắng bao giờ cũng là kẻ mạnh. Ba tin rằng con không cổ hủ

đến độ từ chối một bó hoa tươi mà chàng đã tặng con. Nhận đi con, đặt nó dưới chân tượng đài tình ái.

Tình yêu không phải là tội lỗi, nhưng con gái của Ba phải khước từ những tặng phẩm được đánh giá là ắt nấp một sự mua chuộc. Kẻ không muốn bạn phải khước từ giá mua dù giá đó có cao đến bao nhiêu. Nhưng nếu con chưa có ý định kết ước lâu dài thì con hãy từ chối ngay món quà ắt chứa một vật ước. Một chiếc nhẫn cưới, một món nữ trang. Ba đoán con biết khi đôi trai gái đoạn tuyệt nhau thì điều đầu tiên họ làm gì? Họ đòi nhau thư từ và hình ảnh con ạ! Buồn cười nhỉ, khi thăm thiết cho nhau những lời yêu thương nồng nàn và trao cho nhau những tấm ảnh mà mặt trái ngang bằng những lời đề tặng nồng nàn.

Tình yêu đẹp nhất sẽ đến với con nếu con làm đúng lời ba dặn.

Dù con có sợ, tình yêu vẫn cứ đến. Nếu là niềm vui thì con hãy âu yếm lấy nó như âu yếm với trẻ thơ. Nếu nó là vết thương lòng, có thể tâm hồn con gái vẫn vương nhưng rồi ai đó sẽ băng hộ vết thương cho con. Nhưng bao giờ con tự hỏi: Người yêu con có chung thủy với con không? Cái thứ tình yêu mà đem ra mặc cả như một món hàng ngoài chợ thì không phải là tình yêu nữa. Khi đã yêu con đừng tính toán. Nếu người con yêu là người nghèo khổ thì con hãy cùng họ lao động để tô thắm tình yêu, nếu người con yêu là một người cụt chân thì con sẽ là cái nạng vững chắc cho đời họ. Tình yêu đẹp nhất sẽ đến với con nếu con làm đúng lời ba dặn.

Con phải độ lượng và giàu lòng tha thứ, nếu có sự hối hận thực sự thì con sẽ phải chung thủy với người mình yêu. Nếu con bỏ mất hai chữ quý giá đó thì con xấu hổ không có gì mua lại được. Con không thể tự hào với gia đình, chồng - con. Con phải luôn nghĩ rằng họ yêu con vì lẽ gì? Nếu họ yêu con vì sắc đẹp thì con phải nhớ rằng sắc đẹp sẽ tàn phai. Nếu họ yêu con vì chức tước thì con khẳng định người đó không yêu con. Con phải từ chối và trả lời rằng: "Địa vị không đem lại hạnh phúc cho con người mà chỉ có ai lao động chân thành mới thỏa lòng người chân chính".

Nếu con để kẻ nào đó đặt cái hôn ranh mãnh lên môi con thì trước khi hôn họ đã khinh con, khi hôn họ cũng khinh và sau khi hôn họ càng khinh hơn. Người nào biết sống vì con, vui khi con có tin vui, buồn khi con có nỗi buồn, người đó nhất định sẽ là chồng con. Hãy yêu đi con, yêu tha thiết như mẹ đã từng yêu Ba vậy!

Hôn con!

Ba của con!.

Các Mác

<http://www.hanhchinh.com.vn/forum/showthread.php?t=14003&page=1>